

Anine drobtinice

Bilten Ustanove Anin sklad

2024

Anine drobtinice

bilten Ustanove Anin sklad

Urednica: s. Hermina Nemšak

Odgovorni urednik: P. Milan Kos

Lektoriranje: Stanislav Duh

Foto: Alen Salihović, Romarski urad Brezje
in arhiv Ustanove Anin sklad

Izdaja: Ustanova Anin sklad

Grafični prelom in tisk: Salve d.o.o. Ljubljana

Glasilo je namenjeno interni uporabi.

Naklada: 1.500 izvodov

Uredništvo

Ustanova Anin Sklad

Poljanska 6, P.P. 2031, 1000 Ljubljana

telefon: 0590 355 30

mobilni telefon: 040 770 222

e-naslov: anin.sklad@rkc.si in

internetni naslov: www.anin-sklad.si

FB naslov: www.facebook.com/ustanova.anin.sklad

Rad bi pomagal

IBAN: SI 56 0430 2000 3334 262

Koda namena: CHAR

Namen: Pomoč družinam z več otroki

BIC banke prejemnika: KMBASI2X

Referenca: SI00 datum

Ime in naslov: Ustanova Anin sklad,
Poljanska 6, Ljubljana

Ustanova Anin sklad

Vsebina

- 3 Uvodnik
- 6 Predstavitev Aninega sklada
anin sklad – za družine in
slovenski rod
- 10 Družinski oratorij v Veržeju
- 11 Vtisi iz Kančevcev
- 13 Kančevci 2023
- 14 Pri Mariji pomagaj črpamo
moč in pogum
- 15 Romanje Aninega sklada
na Brezje
- 17 Nepozabni trenutki za naju
- 18 Pogovor z družino Merzel
- 21 Pogovor z družino Bukovšek
- 25 Vključitev v ustanovo Anin sklad
- 26 Pristopna izjava
- 27 Molitev za družine

Papež Frančišek je leto 2024 razglasil kot **leto molitve**. Sveti oče nas vse vabi, da bi poživili svojo molitev, da bi z redno in zaupno molitvijo utrjevali in krepili našo vero. Vabi nas v »šolo molitve«. K duhovni rasti ob Jezusu, ki je pred učenci večkrat molil in jim govoril o pomenu in o moči molitve. Naša želja naj bo, da bi v tem času postali kakor učenci, ko so Jezusa spremljali v času njegovega delovanja. Ko so ga videli zatopljenega v molitev, so spontano prosili: »*Gospod, nauči nas moliti!*« Vemo, Jezus je na to prošnjo odgovoril tako, da jih je naučil molitev: Oče naš. Tudi mi v tem letu namenimo večjo pozornost Gospodovi molitvi, da bi bili tudi po tej Gospodovi molitvi v zaupnejšem dialogu z Bogom, v katerem »*živimo, se gibljemo in smo*«.

V molitvi ni prostora za ,jaz'. Vedno je ,ti' in ,mi'

Čeprav je učenčeva molitev v celoti zaupna, nikoli ne pade v intimizem. V skritosti vesti, kristjan ne pusti sveta zunaj pred vrati svoje sobe, ampak v srcu nosi osebe in situacije, probleme in mnoge druge stvari, vse jih prinaša v molitev.

Papež Frančišek je opozoril, da v molitvi Očenaš nekaj manjka, manjka ena beseda, ki pa se v današnjem času zelo poudarja: to je beseda ,jaz'. »Jezus nas uči moliti na način, da bi imeli na ustnicah predvsem ,ti', kajti krščanska molitev je pogovor: posvečeno bodi tvoje ime, pridi tvoje kraljestvo, zgodi se tvoja volja. Ne moje ime, moje kraljestvo, moja volja. Ne jaz. Zatem preide na ,mi'. Ves drugi del Očenaša se nanaša na prvo osebo množine: daj nam naš vsakdanji kruh, odpusti nam naše dolge, ne zapusti nas v skušnjavi, reši nas hudega.« Tudi najosnovnejše človekove prošnje, kakor je za hrano, so v množini. V krščanski molitvi nihče ne prosi kruha samo zase: daj mi danes kruh, ampak pravi daj nam, za vse uboge tega sveta.

V molitvi ni individualizma

Zakaj je temu tako? Kot je odgovoril papež: »Ni prostora za individualizem v pogovoru z Bogom. Nobenega razkazovanja svojih problemov, kakor da bi bili mi edini na svetu, ki trpimo. Ni molitve k Bogu, ki ne bi bila molitev ene same skupnosti bratov in sester, nas.« Smo namreč v skupnosti, smo bratje in sestre, smo ljudstvo, ki moli, smo mi. Papež je dodal, na nasprotno od ,jaz' ni ,ti' – to je namreč začetek vojne. Nasprotno od ,jaz' je ,mi' – tukaj je mir.

Kristjan v molitvi prinaša pred Boga vse težave, ki jih živijo osebe ob njem. Ko pride večer, pripoveduje Bogu o bolečinah, ki jih je srečal v tem dnevu, preden postavi mnoge obraze, prijateljske in tudi sovražne, ne napodi jih kakor nevarne motnje. »Če se kdo ne zaveda, da so okoli njega mnogi ljudje, ki trpijo, če ga ne ganejo solze ubogih, če se je navadil na vse, to pomeni, da je njegovo srce iz kamna. V tem primeru je dobro prositi Gospoda, naj se nas dotakne s svojim Svetih Duhom in omehča naše srce. ,Omeščaj, Gospod, moje srce. Gospod, omehčaj moje srce, da bom zmožen razumeti in bom sprejel probleme in bolečine drugih.' Kristus ni šel nepoškodovan mimo trpljenja sveta. Vsakokrat ko je zaznal osamljenost, bolečino telesa ali duha, je začutil veliko sočutje. Sočutje je ključna beseda v evangeliju: je to, zaradi česar se dobri Samarijan približa ranjenemu človeku ob cesti, nasprotno od tistih, ki so imeli otrdelo srce.«

Oče ljubi vse

»Bratje in sestre,« je še dejal papež ob koncu kateheze, »svetniki in grešniki, vsi smo od Boga ljubljene bratje in sestre. Ob zatonu življenja bomo sojeni po ljubezni, po tem, kako smo ljubili. Ne samo čustvena ljubezen, ampak sočutna in konkretna, v skladu z evangeljskim pravilom: ‚Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili‘ (Mt 25,40).«

Papež Frančišek poudarja: »Molitev je zdravilo za vero in krepčilo za dušo.« Res je: Brez molitve naša vera peša in opeša. Po molitvi se v nas krepijo ljubezen, mir, veselje, moč in upanje. Zato je leto molitve lepa priložnost, da po molitvi bolj in bolj odkrivamo »dragocene bisere«, božanske kreposti vere, upanja in ljubezni.

S temi mislimi papeža Frančiška vas želim drage družine spodbuditi k molitvi, ki naj ne bo samo v prošnji za lastne potrebe, našo družino ... temveč za vse potrebe, ki jih zaznavamo v današnjem negotovem času.

V Aninih drobtinica bomo lahko začutili utrip življenja in dogodkov družin v preteklem letu. Bogu smo hvaležni za vse lepo kar se je zgodilo.

Obenem se polni človeškega upanja in zaupanja v Božjo pomoč oziramo v leto, ki smo ga že začeli. Načrtovani dogodki želijo biti družinam v duhovno pomoč v rasti in hkrati priložnost za telesno sprostitev. Nikakor pa ne smemo pozabiti, da želijo družine opogumiti, da niso same in da se ne splača truditi. Saj je mogoče že iz same revije in tudi drugače razbrati, da je veliko dobrih družin, ki želijo izpolnjevati Božji načrt.

Prav je, da vsaka družina v tem letu še posebej moli, da spozna kaj je nje-
no poslanstvo, ki ji ga je Bog namenil v življenju, ter s pomočjo Anine ustanove, duhovnih voditeljev in dobrih prijateljev pogumno stopi na pot oznanjevanja družinskih vrednot ljudem v svoji okolici ali na delovnem mestu.

Dovolite, da se na tem mestu še posebej zahvalim g. Alenu Salihoviću, ki je bil dolga leta urednik Aninih drobtinica kakor tudi član nadzornega sveta in pozneje uprave. Alen, hvala za tvojo predano delo. Želimo ti vse dobro na tvoji življenjski poti.

Hvaležen, da ste pripravljeni z nami deliti vaše prispevke v tej reviji ter biti pričevalci Božje dobrote - kakor vsem, ki prebirate to revijo -, vas lepo pozdravljam in želim Mir in dobro!

p. Milan Kos, minorit
predsednik uprave

Predstavitev Aninega sklada

anin sklad – za družine in slovenski rod

6

Kdaj se je rodila pobuda za ustanovitev Aninega sklada oziroma kako je prišlo do pobude za ustanovitev AS?

Ideja, da bi se preko tako zamišljene- ga projekta posredno ohranjalo zdravje našega naroda, da bi se duhovno in materialno pomagalo zakoncem, da bi lahko živeli **v ljubezni posvečeno starševstvo** in ne nazadnje, da bi z združenimi močmi in sredstvi naredili nekaj konkretnega pod sinodalnim geslom »ZA ŽIVLJENJE«, je obrodila sad.

Ob upoštevanju dejstva, da se v slovenskem prostoru srečujemo z nepre-

klicnim dejstvom, da število otrok še vedno strahovito upada, so se dela lotili resno.

Kdo je zagotovil osnovni oz. ustanovitveni kapital?

Da bi ideja postala dejanje so leta 1998 bile nekatere redovne skupnosti pripravljene v ta namen darovati sredstva, ki so jih dobila po denacionalizaciji, kajti prav redovniki – tako so zapisali sami o sebi – smo v Cerkvi poklicani, da pomagamo »lajšati« stisko ljudi na vseh področjih.

Kaj je bilo glavno vodilo in kakšni cilji so bili postavljeni?

Močno prisotna zavest, **da smo zavezani življenju in da se hočemo zanj zavzemati**, je bil dovolj tehten razlog, da so resno pristopili k ustanovitvi projekta oz. sklada, ki bi projekt lahko realiziral.

Cilji, ki so si jih zadali na začetku so bili:

- ✿ posredovati finančno pomoč družinam z več otroki
- ✿ vplivati na javnost, da bo odnos do družin prijaznejši

- ☸ prednostna pomoč naj bi bila namenjena staršem, ki si želijo več otrok, pa so v stiski,
- ☸ želimo vplivati na javno mnenje, da bi bil odnos do zdravega družinskega življenja in do številčnejših družin bolj prijazen,
- ☸ vplivati želimo tudi na to, da se starše ne bi bali sprejemati otrok, da ne bi »bežali« pred odgovornostjo do družine

Poznamo namreč veliko primerov, kjer ni problem kako preživeti družinske člane, problem je strah pred odgovornostjo, strah pred izgubo komodnosti, strah pred pomanjkanjem itd.

Kako, da je bila za cilj izbrana prav družina?

Več razlogov je, ki govorijo družini v prid. Opaža se, da so otroci, ki prihajajo iz številčnejših družin bolj dojemljivi za socialni vidik, da imajo zelo razvit čut odgovornosti, niso zgolj »porabniško« usmerjeni, velikokrat so izjemno nadarjeni itd.

V številčnejših družinah so mnogi talenti, ki pa jih otroci v času osnovne šole nekako ne morejo razviti do popolnosti, ker jim starši zaradi slabših gmotnih razmer ne zmorejo omogočiti dodatnih dejavnosti (glasba, jeziki, računalništvo, šport, kultura itd.)

Zato se nam zdi zelo pomembno pomagati tem družinam, tem otrokom, kajti Slovenija zelo potrebuje strokovnjake na vseh področjih.

Kako se je začelo s konkretnim delom?

Vsak začetek je težak in na nek način negotov. Če pa imaš dobre sodelavce pa je že skoraj zagotovilo, da bo šlo. V prvih mesecih so se sestajali pogosto. Pripraviti je bilo potrebno ustanovitveni akt, statut, pravilnik o delovanju ustanove AS, imenovati upravo, imenovati strokovno nadzorni svet, odpreti TRR, pridobiti razna soglasja itd.

Prva objava in predstavitev je bila v tedniku Družina in predstavili smo se na RA Ognjišče. Po teh prvih predstavitvah smo začeli dobivati prošnje.

Kakšno je konkretno delo ustanove vse od začetka?

Takoj na začetku smo prejeli okrog 40 prošenj in podprli smo jih lahko 25. V drugem letu že 50, v tretjem 75, v četrtem 90 in sedaj po 25 letih denarno pomoč prejema okrog 60 družin; v Anin sklad pa je vključenih okrog **130 družin**. Zanje vsaj tri krat letno organiziramo srečanja.

Kako pa družine pridejo do pomoči iz AS, kaj morajo narediti?

Družina preprosto napiše vlogo in v vlogi predstavi družino in svoje težave. Uprava prošnjo pregleda in vzpostavi osebni kontakt – predstavnik ustanove največkrat družino obišče, da se tako поблиže spozna s problemi družine. Uprava tako pripravi predlog za vsako posamično družino strokovno nadzornemu svetu, ki predlog odobri, ga dopolni ali zavrne.

Po možnosti že k prvi vlogi priložijo: fotokopijo družinske knjižice, fotokopijo zadnje odločbe centra za socialno delo in priporočilu župnika.

To so formalnosti, ki jih po pravilniku o razdeljevanju pomoči potrebujemo, da vlogo lahko smatramo za popolno.

Kaj si želite – razen finančne pomoči – za te družine še narediti?

Zelo si želimo, da bi lahko organizirali razne posameznike, ki bi se vključili v socialno delo, v poučevanje oz. razne inštrukcije, ki jih otroci mnogokje potrebujejo, v prostovoljno pomoč (varstvo otrok) in druge pomoči, ki jih družine potrebujejo.

Družine, katerim odobrimo pomoč iz Aninega sklada spremljamo skozi vse obdobje dajanja pomoči, vodimo kartoteko in se redno povezujemo.

IN ŠE NEKAJ PODATKOV - osebna izkaznica Ustanove Anin sklad

Ustanova je nevladna, neprofitna, torej humanitarna. Ima svoj statut in pravilnik.

Svoj sedež ima v Ljubljani, Poljanska 6, p.p. 2031.

Ustanovo vodi **uprava** ter **Nadzorni svet**, katerega člani so predstavniki ustanoviteljev in laične javnosti.

Ustanovitveni kapital so vložile redovne skupnosti – ustanoviteljice ustanove, ki delovanje Aninega sklada budno spremljajo.

Ustanova pridobiva sredstva še preko fizičnih oseb – dobrotnikov in nekaterih drugih donatorjev.

Ustanova ima v svojem pravilniku o dodeljevanju pomoči zapisano:

- ❁ finančno pomoč Aninega sklada dobijo socialno šibkejše družine,
- ❁ finančna pomoč za družino do 3 otrok starih manj kot 19 let znaša redna mesečna pomoč 100,00 €.
- ❁ finančna pomoč za družino, ki ima več kot 3 otroke stare manj kot 19 let 150,00 €.

- ✿ finančna pomoč za družino, ki ima več kot 7 otrok starih manj kot 19 let pa 200,00 €.
- ✿ ob rojstvu vsakega otroka prejme družina nagrado 200,00 evrov.

Pomembno je dejstvo, da v ustanovi delamo vsi prostovoljno, brez denarnega nadomestila. Imamo svojo pisarno, imamo nekaj stroškov vzdrževanja in tekočih stroškov z administriranjem (pošta, telefon, pisarniški material itd.).

Ustanova skrbi tudi za to, da se družine med seboj družijo in spoznavajo. Tako za družine – varovanke Aninega sklada vsako leto priredimo srečanja:

- ✿ v aprilu spomladansko srečanje družin,
- ✿ v juliju počitniški in duhovni teden v Kančevcih,
- ✿ v juliju ob praznovanju godu sv. Ane - romanje na Brezje

Ugotovitve:

Družine so vsakršne pomoči vesele in seveda zelo potrebne. Veselijo se skupnih srečanj, ker se večkrat zgodi, da v domačem okolju niso sprejete, ker so številčne, ker so nekaj posebnega. Z nami se počutijo srečne, ker so enake med enakimi. Vesele so predvsem zato, ker čutijo, da pri nas pa so sprejete.

Ustanova se trudi, da bi se e družine in družba zavedala, da **DRUŽINO RESNIČNO POTREBUJEMO.**

Za vse, ki delamo pri Aninem skladu, seveda smo vsi samo prostovoljci, je to delo osrečujoče. Bogati našo osebnost, utrjuje ljubezen do bližnjega in krepi zavest solidarnosti.

Iskrena hvala vsem družinam, ki ste del velike družine ustanove Anin sklad ter prav vsem dobrotnikom, ki nas finančno ali z molitvijo podpirate.

s. Simona Komar se je pogovarjala s s. Hermino Nemšak

Družinski oratorij v Veržeu

Družine Aninega sklada smo se tudi letos udeležile oratorija v Veržeu pri salezijancih. Resnično bi se radi zahvalili vodstvu Aninega sklada, ki nam je omogočilo to čudovito in nepozabno izkušnjo družinskega oratorija pri bratih salezijancih v Veržeu.

Letošnji nagovori so bili tematsko zelo dovršeni, saj so nam dali misliti. Letošnje vodilo oratorija, „Ne včeraj, ne jutri, danes je pomemben“ je v vseh nas pustilo globok pečat zavedanja, da kar je bilo včeraj, se ne da spremeniti. Vabi nas, da sedaj, v tem trenutku, živimo to, da jutri tega ne bomo obžalovali ali preveč prelagali v prihodnost.

Starši smo se vsako jutro dobili na poglobljenem duhovnem srečanju, kjer smo odkrivali lepoto sedanjega trenutka. Čudoviti nagovori ob video reprezentacijah so nas potrjevali, da v odnosih, v katerih živimo sedaj, moramo ljubiti in negovati za vsako ceno. Oratorijski pristop za družine se nam je zdel zelo posrečen, saj v prvi vrsti namenja čas družini. Medtem ko smo starši imeli svoj program, so se animatorji potrudili z našimi otroki ter ustvarjali čudovite izdelke.

Čas, ki smo ga preživeli na oratoriju v Veržeu, je bil resnično blagoslovljen čas.

Srečne in hvaležne družine: Remic, Šebenik, Horvat, Kokelj

Vtisi iz Kančevcev

Boštjan - Ravnokar se je zaključil bogat teden, ki ste ga vrhunsko pripravili v Kančevcih. Ni minil dan, ki me ne bi nagovoril tako ali drugače. Bi pa na kratko opisal moje videnje Rotunde v Selu. V dveh dneh sem jo obiskal kar štirikrat. Enkrat v postnem romanju in trikrat pri jutranjem teku. Prvič sem na duhovnih vajah sodeloval pri dnevnem postu. Kot se vsaj za približek postu spodobi, sem se odrekel dnevnemu obroku. Zamera do nekaterih oseb je bila povita z listom papirja, kjer sem vstavil oglje. Tako sem prenesel svoje zamere na oltar starodavne Rotunde. Očitno sem moral tolikokrat priti, da se mi izbrišejo vsi grehi. Po romanju je sledila spoved na prostem pod močnimi lipami. Oči so se orosile, teža je odšla k Bogu, zato sem svobodno zadihal v večer.

Mojca – Najbolj se me je dotaknil večer, ko sva si ponovno izpovedala poročne zaobljube. Poročena sva 22 let in priznam, da je bilo tokrat veliko bolj doživeto. V tem času, v teh letih, sva dala že veliko skozi, se spoznavala, šla skozi različne preizkušnje, doživela veliko lepega. Rodilo se nama je sedem otrok. ... Na poročni dan, pred skoraj triindvajsetimi leti je bilo vse tako rožnato, kot v sanjah, Sedaj so bile besede bolj zavestne, odločnejše, še bolj oprte na Boga. V naju so bile uprte oči najinih treh hčera. Srkale so te posvečene trenutke in na koncu smo se vsi skupaj močno objeli. Vsem nam je bilo lepo Zavedava se, da otroci čutijo najin odnos in to je najina največja dota, ki jo želiva predati otrokom. Odnos, v katerem se darujeta drug drugemu, kjer vladata ljubezen in spoštovanje, odnos, kjer je v središču Bog.

Boštjan Pleško
Mojca Pleško

Kančevci so name in moje otroke zelo blagodejno vplivali, saj ni bilo nerganje. Vsak dan so poskrbeli, da niso zamujali na hvalnice, zajtrk, kosilo na srečanja, ki so bila dogovorjena.

Zakonca Kuzma sta name naredila izjemen vtis, saj je bilo pričevanje njunega zakona čudežno. Po pripovedi sodeč ju je Bog obilno Blagoslovil in jima dal milosti, da lahko pričujeta.

Petkov postni dan pa je imel poseben čar, ki se je začel z romanjem do Rotonda in v spokorni drži kleče, bos ali pa razmišljujoče pokončno do cerkve, ki je bila zaključena z mašo kot vrhunec Jezusovega obilja, ki nam ga je pripravil pri daritvi.

Iz srca hvala za vse organizatorje, ki so se neutrudno in z vso ljubeznijo žrtvovali za družine in jih pripeljali do Izvira žive vode.

Hvala, hvala.

Lepo vas pozdravljam Suzana Kvaternik z hvaležnimi otroki

12

Če se kdo vpraša, kateri dan stvarjenja je Bog ustvaril vodo, mu Sveto Pismo v 1. Mojzesovi knjigi ponuja odgovor, da prav na začetku: "V začetku je Bog ustvari nebo in zemljo. Zemlja je bila pusta in prazna, tema se je razprostirala nad globinami in duh Božji je vel nad VODAMI (1 Mz, 1-2)".

Za Stvarnika je pomen vode tako velik, da jo je ustvaril, še preden je začel svoje stvaritve prešteti na prste...

Družinam AS je bilo letos podarjeno, da smo pet dni skupaj in kot v očetovem objemu bratov kapucinov, iskali izvir žive vode. Vode, ki napoji vsako presušeno zemljo in srce, ki pogasi vsak požar v naših dušah, vodo, ki ne grozi s poplavamami, ne uničuje, ampak nas očisti vsega slabega, vse navlake, ki se nabira v naših srcih, zakonih, družinah...

Hvala vsem dobrotnikom AS, vsem redovnikom in redovnicam, ki so nam omogočili, da smo zajemali iz Božjega vodnjaka in pili živo vodo, ki nikoli ne presahne.

Andreja Daolio

Kančevci 2023

Zakaj smo v Kančevce prišli?
da bi čas skupaj preživel,
se dobro imeli,
vero poglobili,
in spoznali,
kaj izvir žive vode pomeni.
Odpuščanja se učili,
in da napak ne bi prekriili,
ampak jih skupaj bi rešili.
Trdne vezi prijateljstva stkali,
in izzivov več se nebi bali.

Naj sklenem tako:
hrana je bila odlična,
na romanju bilo je lepo,
družba bila je lična,
vrnemo se spet naslednje leto.

Monika Merzel

Pri Mariji pomagaj črpamo moč in pogum

Vedno se razveselimo romanja Aninega sklada na Brezje, ker je blizu nas in si zorganiziramo čas, da nas je vsaj nekaj zagotovo prisotnih.

Začetek druženja s sv. mašo, ki jo je daroval brat Primož, nas je napolnil z upanjem in veseljem, saj smo bili v pridigi opogumljeni, da smo velike družine božji dar. Vsak otrok, ki nam je dan je izkazovanje božje dobrote nam. Začutili smo, da nam je Bog namenil veliko družino in bo s tem dal tudi moč

in pogum pri vzgoji. Tako smo preko prejema evharistije opremljeni z božjo močjo prešli na drugi del srečanja.

Po predstavitvi talentov nekaterih družin so otroci odšli na ogled jasličnega muzeja in na igre na prostem, starši pa smo poslušali pričevanje Zakonca Mavrič. Zelo sta bila nagovorljiva predvsem pri njunih delih, kaj vse sta počela kot prostovoljca, kako sta se razdajala za druge, za pare, za moške skupine.. Pri vsem tem nista nič računala, čeprav sama nista bila v zelo dobrem finančnem stanju. Potem pa je Bog vse obrnil v dobro pri Lukovi prijavi na sedanje delovno mesto. Tudi razni primeri iz vzgojnih

ukrepov so zelo dobrodošli, predvsem da lahko kako kazen starš prevzame nase in s tem da misliti otroku.

Za zaključek smo se podružili ob kranjskih klobasah in hrenovkah ter sladoledu. Vedno je lepo podeliti mnenja z drugimi zakonci z več otroki zato se veselimo, da se spet kdaj srečamo na Gorenjskem.

družina Žemva

Romanje Aninega sklada na Brezje

»Leto 2023 je bilo za našo družino, ki se po slovenskih standardih uvršča med velike družine, prelo-mno. Končno smo se odločili, da pristopimo k Aninemu skladu, saj se nam je zdelo, da bomo tu našli »sebi enake«, kot radi rečemo, saj je v vsakdanjem življenju žal že tako, da velike družine kdaj pa kdaj občuti-mo obsojanje okolice in celo naših bližnjih.

Po navdušujočem duhovnem tednu v Kančevcih, ki smo se ga ude-ležili julija letos in kjer smo se med ostalimi velikimi družinami z našimi petimi otroki počutili enakovredne, smo komaj čakali, da dober teden zatem, v soboto, 22. julija, poroma-mo še k Brezjanski Mariji Pomagaj. Anin sklad nam je spet pripravil pe-

ster program: ob 10h dopoldne sveto mašo na prostem, zatem je sledilo petje, ob 12h predavanje zakoncev Mavrič in ob 13.30 kosilo v parku.

Na dan romanja nam je bilo naklonjeno sončno vreme, zato smo se z ve-seljem napokali v avto in iz Ljubljane odpeljali proti Gorenjski. Po sveti maši pod razpetim platnom, ki nas je ščitilo pred pripeko, smo sedli bližje in po nekaj sramežljivih začetkih začeli uživati v pogumnih pripovednih in glas-benih točkah udeležencev romanja. Kot zadnji je še posebej navdušil mladi harmonikar s svojimi »Čebelicami«, ki jih je posvetil svojemu preminulemu očetu, tako da se je orosilo marsikatero oko, petju pa smo na koncu pritegnili vsi. Za tem je starše in skrbnike prevzelo iskreno pričevanje zakoncev Ma-vrič, ki sta z nami odkrito delila zakonske tegobe in kako sta jih premagala.

Zastavili smo jima lahko tudi vprašanja in delili svoje izkušnje. Otroci so bili navdušeni nad sproščenim vzdušjem ter preprostim, a tolikanj bolj okusnim kosilom, postreženim kar na kamnitem obzidju v zeleni naravi. V slast nam je šel vroč hot-dog s hrenovko ali pravo kranjsko klobaso, še bolj pa sladki krofi in točen vanilijev ali čokoladni sladoled, katerega so si šli otroci lahko za vogal na stojnico sami „kupiti“ z boni, kar je bilo še posebej zanimivo za najmlajše. Kakšen sladoled je končal tudi na stopnicah, a smo na koncu vsi dobili svojo porcijo.

16

Naša skupna mati Marija nas je na romanju, kot vedno, sprejela v svoje naročje, zato smo polni zanosa – poleg že pred nekaj leti pripetega spominka – v cerkvi v zahvalo pritrdili še svinčnik in elastiko za lase, s priprošnjo Mariji Pomagaj, naj nam pomaga v šoli in izboljša naše zdravje.

Po pričakovanjih smo se med ostalimi družinami počutili toplo sprejete, večina udeležencev je že na začetku kar sama pristopila do nas in nas srčno pozdravila. Dan se je kar prekmalu končal. Hvala vsem, ki ste se to soboto trudili za nas, Bog vam povrni! Se vidimo naslednje leto!«

Družina Ivančič

Nepozabni trenutki za naju

S strani Aninega sklada sva bila deležna brezplačne udeležbe na seminarju »Nepozabni trenutki za naju« pri DiŽ (Družina in Življenje) od 20. do 22.10.2023. Seminar se je odvijal v Izoli v prijetnem ambientu hotela Cliff. Od petka do nedelje sva tako prisluhnila pričevanjem in nagovorom, hkrati pa imela še nekaj časa samo zase in za pogovor. Da bi vsebino lahko dobro spremljala, morava biti spočita in sita. Tako za počitek kot za okusno pestro hrano je bilo odlično poskrbljeno.

V nagovorih so spregovorili zakonci sami na način, ki je podajal njihovo konkretno življenjsko zgodbo tako s humorjem kot tudi z resnostjo življenjskih preizkušenj. Rdeča nit vseh vsebin je bilo zavedanje, da smo si

zakonci med seboj različni, vendar drug drugemu dar, ki ga je potrebno vedno znova odkrivati in utrjevati v odkritih pogovorih. To je orodje, s katerim spoznavava svojo moško in žensko naravo, najine različne poglede, želje, navade, najin značaj in talente. In vse to je zaklad, ki nama pomaga živeti najino enkratno družinsko zgodbo. V družini se vse začne in konča. Tu se poraja življenje, pogled na svet, vrednote, življenjska iskanja in prvi koraki v samostojnost najinih otrok. In vse to se odvija v nič kaj idealnih okoliščinah: v vrtincu vsakdanjih problemov, uspehov, sporov, lepih trenutkov in kriz. Zato zakonci potrebujemo pomoč. Z zakramentom svetega zakona je vstopil v najin odnos sam Bog, ki želi hoditi z nama na najini poti. Pozna najine stiske in težave, najine potrebe in želje, najino veselje in iskanja. Daje nama tudi moč, da si odpustiva za besede in dejanja, ki so naju ranili.

Posebej nama je bil všeč izraz »Navodila za uporabo«, s katerim so v nagovorih omenjali Sveto pismo. Če se nam pokvari stroj, nam je samoumevno, da si vzamemo v roke Navodila za uporabo. Ko pa gre za naše življenje, si s to knjigo knjig premalo pomagamo pri iskanju odgovorov na različna vprašanja. Sveto pismo je torej najboljši vsakdanji priročnik za osebno in družinsko rabo, saj se v njem najdejo navodila za vsa področja našega življenja. Vsak dan smo se duhovno okrepčali tudi pri sveti maši, ko nam je pater Miro s preprosto, a vendar jasno besedo približal sporočilo evangelija.

Aninemu skladu se iskreno zahvaljujemo za to izkušnjo, saj sva si lahko vzela čas za naju in za duhovne vsebine seminarja. Bilo je res nepozabno, saj je bil program skrbno pripravljen in zelo življenjski. Tak vikend priporočava vsem zakoncem, da bodo poživili svojo medsebojno ljubezen in doživeli izkušnjo, kaj sploh pomeni živeti sveti zakon v vsakdanjem življenju, ker je to zelo lepo poslanstvo.

Marko in Vida Ušeničnik

Pogovor z družino Merzel

Na mrzlo januarsko soboto sem se v spremstvu moža odpravila na obisk k Merzelovim, da družino spoznamo tudi preko našega glasila. Pot naju je vodila na Dolenjsko in nato v hrib, mimo romarske cerkve na Zaplazu, v Razbore 8, v občini Trebnje. Po vožnji skozi gozdiček se odpre lep pogled na okoliške griče in doline. Vstopila sva v tople dom, kjer se po domače reče pri

Bajčevih. Sprejeli so nas mama Marinka, oče Vinko in pet otrok, Dominik 16, Monika 13, Patrik 10, Urh 6 in Izak 2, ki je še užival v popoldanskem spanju.

Marinka vedno trdi, da so v nebesih. Res je lepo. Imajo kmetijo in veliko časa preživijo zunaj, bodisi pri delu ali pri igri. Otroke zanima veliko različnih stvari. Z možem sta oba tudi v službi. Marinka je delovna terapevtka v Domu starejših občanov Trebnje, Vinko pa je po poklicu agronomski inženir in dela kot kmetijski svetovalec v Kmetijskem zavodu Novo mesto, izpostava Trebnje.

V hiši, kjer živijo, je odraščal Vinko. Marinka pa je iz Šentjerneja. Že kot otrok je imela željo, da bi se poročila na kmetijo. Ob poroki sta si uredila svoj prostor v zgornjem nadstropju. Nekaj prostorov je bilo skupnih s starši. Ker hiša ni dopuščala večje samostojnosti, sta začela razmišljati o novi hiši. Ta sedaj počasi raste blizu stare, v kateri živijo. Čim več dela pri nastajanju nove hiše opravijo sami. Saj Vinko pravi, da so pri današnjih cenah to najboljše plačane ure.

Življenje na kmetiji ni lahko. Vstajajo zgodaj. Dominik gre z mopedom že pred peto uro zjutraj do sedem km oddaljene železniške postaje Velika Loka in nato z vlakom do Novega mesta, kjer obiskuje prvi letnik srednje šole za elektrotehniko.

Vinko gre zjutraj pred službo v hlev. Imajo ovce, koze in govedo. Čez poletje je lažje, ker je žival na pašnikih. Pa vendar jim zjutraj ostane nekaj časa za skupen zajtrk in včasih tudi kavico. Letos je začel voziti šolski kombi, ki pobere Moniko in Patrika. Velika sprememba pa je tudi ta, da je Marinka zamenjala službo in je sedaj v Trebnjem. Prej je imela službo v Dobrempolju. Veliko časa je izgubila na vožnji.

Monika in Patrik prideta prva domov iz šole. Od lanskega leta Monika že sama kuha. Patrik ji pomaga. Tako je kosilo že pripravljeno, ko pridejo še ostali. Tudi pri delu na kmetiji vsi sodelujejo po svojih močeh. Radi delajo. Sicer mora včasih mami malo spodbuditi, potem pa hitro naredijo, kar je potrebno.

Vinko: »Otroke že zgodaj vključujemo v delo. Radi imajo odgovornost. Tako pridobijo delovne izkušnje in navade, ki jim bodo v življenju vedno prišle prav. Vidijo, da se starši trudimo in da s tem nekaj nastaja. Pri delu preživimo veliko časa skupaj, kar je zelo dragoceno. To nas povezuje.

Kmetija vzame veliko časa, zlasti ob redni zaposlitvi. Pa vendar. Monika in Patrik sta udeležena pri nekaterih krožkih v šoli, posebej pa nikogar ne

vozijo na dejavnosti. Dominik je hodil tudi na športno plezanje. Sicer pa vsi radi plezajo po drevju okoli hiše in v gozdu. Monika pa rada teče. Na šolskih tekih je zelo uspešna. Razkrije, da je ati zelo dober tekač.

Vinko: »Včasih ni bilo ne možnosti, ne posluha za to, da bi se kdo na kmetiji ukvarjal s športom. Rekli so ti, da pojdi okopavat, pa se boš razmigal. Sam sem vedno rad čim več gibal. Ob osmih urah sedenja v službi, je nekaj manjkalo. Nekega jesenskega večera pred šestimi leti sem šel zvečer teči. Od takrat grem vsaj dvakrat na teden po sedem kilometrov in pol. V nedeljo pa še kaj dlje. To je res moj hobi.«

Živijo na meji dveh župnij in celo dveh škofij. Uradno spadajo pod župnijo Primskovo. Tam so po tradiciji krščeni tudi otroci. K maši in verouku pa hodijo v župnijo Čatež, ker je bližje in je na poti v Trebnje, kjer imajo šolo in službo. Monika, Patrik in Dominik so ministranti, starša sta bralca, ata je v župnijskem svetu in mami prepeva v zboru.

In kje se je začela njuna skupna pot?

Marinka: »Spoznala sva se na taizejskem novoletnem srečanju v Budimpešti. Zato sva šla decembra tudi na skupno molitev v Stožice obujat spomine in iskat tiste prve občutke, ko preskočijo iskrice (novoletno srečanje je gostila Slovenija in je bilo v Ljubljani op.). Po letu skupne hoje, sva se dogovorila, da se bova poročila ali pa šla narazen.«

Vinko doda, da ima smisel biti skupaj samo, če se odnos razvija, je rodovit in pripelje v zakon. Pri nekaterih parih sta videla, da lahko odnos stagnira, zveza ne napreduje in lahko zgubiš veliko dragocenega časa mladih let.

Kako gradita svoj zakonski odnos?

Marinka: »V začetku ni bilo možnosti za zakonsko skupino, ker bi nama vzela vožnja preveč časa. To željo sem povedala gospodu župniku v Čatežu. Ko so se zbrali pari iz trebanjske dekanije je postal gospod župnik duhovni spremljevalec skupine. Dobivamo se v čateškem župnišču že pet let. Zakonska skupina nama je spodbuda za zmenek in pogovor.«

Vinko: »Tudi pred vstopom v zakonsko skupino sva si vzela kdaj čas in kam šla. Takrat sta na otroke popazila še starša, ki sta živela v isti hiši. Zvečer, ko gredo otroci spat, si večkrat vzameva čas za klepet, prigrizek. To je samo najin čas.«

Marinka: »Vso najino pot pa sva se trudila, da sva najine skrbi, preizkušnje in veselje polagala pred Njega. Ali vsak zase, ali pa skupaj. Ko sva zaključevala študij, ko sva iskala službo, pri gradnji, vedno se je izšlo tako, da je bilo

prav. Ob Vinkotovi poškodbi nama je bilo podarjeno, da sva veliko časa preživela skupaj. In ko je moral Vinko nazaj v službo, se je meni odprla možnost, da sem dobila službo v Trebnjem. Res smo deležni oblice blagoslova.«

Družina Merzel je v Aninem skladu med mlajšimi.

Marinka: »Že nekaj časa nas je nagovarjala k vpisu Vinkotova starejša sestra, ki je redovnica. Večkrat smo dobili tudi Anine drobtinice. In nekega dne smo se odločili in oddali prijavo. Z veseljem smo sprejeli povabilo v Kančevce. To je bil naš dopust, saj vsak evro, ki ga prihranimo vložimo v gradnjo nove hiše.«

Otroci pravijo, da je druženje v Aninem skladu zabavno. Všeč jim je, da se lahko družijo z otroki, ki so še iz večjih družin, kot je njihova. To je v vsakdanjem življenju redkost. Merzelovi otroci pa so veseli, da imajo drug drugega. Monika bi si včasih želela kakšno sestro, da bi z njo podelila dekliške posebnosti. A najde to pri mami.

Ko sem odhajala, mi je bilo pri srcu toplo. Zelo so povezani in odprti drug do drugega. To jim omogoča njihov način življenja. Ob trdem delu krepijo vrednote, ki danes marsikje izginjajo.

Na obisku Nadja Mehle

Pogovor z družino Bukovšek

Na dan, ko je najbolj snežilo, sem bila dogovorjena za pogovor z družino Bukovšek. Do večera so bile ceste že toliko splužene, da sem brez težav prišla do Kranja, točneje na Primskovo. Sprejeli so me mama Maja, oče Janko in šest otrok, Klara 20, Tomaž 18, Nina 16, Aljaž 15, Blaž 13 in Nejc 11 let.

Mama Maja je doma, posveča se otrokom. To si je želela že od svojega desetega leta. Zelo je hvaležna možu, da to omogoča. Janko je poklicni čebelar in je zato pol leta stalno z doma, domov prihaja samo spat.

Janko: »Tempo mojega dela je takšen, da si ne predstavljam, da bi moral v visoki sezoni skrbeti še za otroke in jih voziti po obveznostih. Ali ne bi mogli imeti več otrok, ali pa si ne bi mogel privoščiti tega poklica. Sam izhajam iz družine s petimi otroki, tako da mi je bila odločitev za več otrok blizu.«

Zanimivo je, da je na odločitev za šestega otroka vplivala hčerka Klara. Maja je na roditeljskem sestanku od učiteljice izvedela, da si Klara za božička želi bratca ali sestrico. To ni bilo rečeno v šali. Klara je doma potrdila in

podprli so jo še ostali bratje in sestra. Vdal se je tudi ati in čez leto se jim je pridružil še Nejc.

Maja: »Po poklicu sem zdravnica. A poklic bi opravljala samo, če bi ostala samska ali pa mož ne bi želel imeti več otrok. Mi pa ta izobrazba velikokrat pride prav v vsakdanjem življenju. Sinu Blažu sem kot dojenčku pomagala celo preživeti, ko je prišlo do sepse. S tem je bil poplačan trud študija. Moji starši so težko sprejeli odločitev, da sem po Nejčevem rojstvu ostala doma. A vidijo da me to izpolnjuje, da sem srečna in me danes v tej odločitvi podpirata.«

Fantje se ukvarjajo s športom. Aljaž in Nejc sta vaterpolista, Blaž pa košarkar. Punci skrbita za psa, da gre vsak dan na daljši sprehod. Nina zelo rada peče, oblikuje tudi torte. Klara je med tednom v Kopru, kjer študira za vzgojiteljico. Zna si zelo dobro organizirati čas, tako da je lahko prijateljicami in še občasno dela preko študenta. Maja pravi, da so otroci veseli, kadar ju z možem ni doma.

Klara: »Ko mame in atija ni doma, medve z Nino poskrbiva, da se še bolj povežemo otroci med seboj. Radi smo skupaj. Veliko se igramo družabne igre, pogledamo kakšen film in kaj dobrega spečemo.«

Janko: »Za naju je to signal, da si lahko sedaj vzameva več časa zase.«
Zanimiv je Majin in Jankotov skupni začetek. Kriva je bila torta.

Maja: »Midva sva se poznala že prej. Oba sva hodila na molitveno skupino v skupnost Emanuel. Janko je bil doma z Golega brda nad Medvodami, jaz pa iz Maribora. V Ljubljani sem študirala, Janko pa delal in bil aktiven pri Emanuelu. Stanoval je v skupnosti z mojim bratom. Za rojstni dan sem hotela povabiti prijateljice na torto. Pekla pa sem jo pri bratu, ker pri sestrah, kjer sem stanovala, nismo smele peči. Brat je moral po opravkih, zadolžil je Jankota, da se ukvarja z menoj. Skupaj sva kuhala vaniljev puding, lepo je dišalo in preskočila je iskrica. Po dveh letih sva se poročila.«

Oba sta bila študenta, a to ni bila ovira za poroko. Začela sta v podnajemniškem enosobnem stanovanju v Kranju. Skoraj z vsakim otrokom sta se selila v večje stanovanje. Ko pa je prišel Blaž, so se selili v hišo. Bila je starejša in s premalo prostori, a so jo preuredili, da je sedaj prijeten in udoben dom. Janko je praktičen in je veliko dela opravil sam. V okolju, kjer so, je veliko otrok. Ko je lepo vreme, jih je polna ulica in igrišče. Niso pa imuni na ekrane, a se borijo in spodbujajo, da jih je čim manj.

Ker je pogovor potekal kmalu po Božiču in novem letu, me je zanimalo, kako pri Bukovškovih praznujejo.

Maja: »Na sveti večer ob molitvi pokadimo in blagoslovimo hišo. Vedno kaj dobrega spečemo. Znani smo po rozinovi, čokoladni, makovi in kokosovi potici. Jankova mama ima lepo navado, da na Štefanovo zbere vso družino. Tako se srečajo tudi vsi bratranci in sestrčne. Takrat si te dobrote tudi izmenjamo. Sodelovali smo tudi pri božičnici v cerkvi. Jaz sem igrala na violino, Janko pa kot bralec. Naša praznovanja so lepa, prijetna vsi smo skupaj. Navado imamo, da gremo tudi na kakšen izlet. Čeprav so otroci že veliki, gredo vedno z nama. Tako smo šli na zadnji božič v Sutrijo. To je italijanska vasica, kjer cela vas diha z jasicami. Razstavljenih je veliko število jasic iz različnih materialov. Pri nekaterih se vidi, da so to bili življenjski projekti posameznih ljudi, ki so to izdelovali leta in leta, da je nastala prava umetnina. Res vredno ogleda.«

Oče Janko pa je lansko leto praznoval Abrahama. Pripravili so mu posebno slavlje. Zbrali so slike od otroških let do sedaj, jih plastificirali in naredili razstavo po hiši. Bratje in sestre so mu pripravili lov na zaklad. K praznovanju na vrtu pa so prispevali tudi sosedje, bodisi s kakšnim stolom, prikuho ali pa sladico. Končali so s košarkarsko tekmo med očeti in otroci.

Janko: »Posebnost naše hiše je zagotovo koš za košarko v dnevni sobi. To je bila moja odločitev in ena najboljših naložb. Preprost koš, ki ga daš na steno in otroci se lahko sproščajo na ta način, da mečejo na koš. Včasih se

vprašal ali se lahko kaj zgodi, ampak do sedaj se še ni. Še mene kdaj zamika. Nimamo kakšne visoko cenovne opreme, ki bi bila razlog, da koša ne bi bilo.«

Družina Bukovšek je že nekaj let včlanjena v Anin sklad. Prijavili so se preko prijavnice v reviji. Zamikalo jih je, da bi bili povezani z družinami, ki podobno razmišljajo kot oni.

Maja: »Nekaj let smo se udeleževali samo piknikov. Otroci so bili najbolj veseli igrači, ki so jih tam dobili. Prav vzljubili pa smo Anin sklad, ko smo prišli na počitnice v Kančevce. Spoznali smo družine s katerimi smo se povezali. Družine so jedro Aninega sklada. Teh počitnic se zelo veselimo. Starejše otroke je predvsem navdušil brat Jožko. Mene pa bogatijo pogovori s starši, ki imajo podobne probleme in vrednote kot mi.«

Janko: »Preko Aninega sklada sva dobila spodbudo in se udeležila Nepozabnih trenutkov za naju na Rogli. Tam sva se vključila tudi v Diževo zakonsko skupino. Vedno bolj se zavedava, da morava graditi svoj odnos. Otroci odraščajo, imava nekoliko več časa zase. Ko bodo odšli, bova ostala samo midva. Ugotavljava, da so odnosi edino, kar šteje. To nama je v skupini najbolj všeč, da se poudarja komunikacija in gradnja odnosa. Spoznavava, da je to trdo delo, ki pa se splača. Z veseljem greva na skupino, delava domačo nalogo in hodiva na zmenke.«

Mama Maja in oče Janko si to želita tudi za svoje otroke. Da bi našli dobrega zakonca, da bi ostali verni, srečni in se držali v življenju zlatega pravila. Ljubi svojega bližnjega kot samega sebe.

Na obisku Nadja Mehle

Ustanova Anin Sklad

Poljanska cesta 6

P. P. 2031

1000 Ljubljana

Telefon: GSM 040 770 222

E-pošta: anin.sklad@rkc.si

VLOGA ZA VKLJUČITEV V USTANOVO ANIN SKLAD

V kolikor se vaša družina želi vključiti v veliko družino ustanove Anin sklad in odslej naprej dobivati vso pošto, s katero boste seznanjeni z vsemi možnostmi, ki jih imajo naše družine (pomladansko srečanje družin, počitnice v Kančevcih, družinski oratorij v Veržeju, skupno romanje na Brezje, razne duhovne vaje in druga druženja).

Vsaka družina nam ob vključitvi posreduje nekaj podatkov in nam poleg vloge pošlje:

- *fotokopijo vaše družinske knjižice – verjamem da jo imate. Tam so vsi podatki od staršev in otrok in to nam zelo koristi;*
- *vaše kontaktne podatke: naslov, telefon, e-naslov;*
- *in še kratko predstavitev vaše družine (služba, študij otrok itd.);*

V kolikor bi morda vaša družina potrebovala tudi materialno pomoč nam posredujete še

- *fotokopijo zadnje odločbe CSD o otroških dodatkih;*
- *mnenje župnika glede položaj vaše družine*

Na podlagi poslanih podatkov bo uprava presodila, če je vaša prošnja v skladu s statutom in pravilnikom o dodeljevanju pomoči.

S podpisom izjavljava, da želiva postati člana Ustanove Anin Sklad

Ustanovi dovoljujem zbiranje, obdelavo in uporabo mojih osebnih podatkov za potrebe delovanja ustanove, pri čemer je dolžna ravnati v skladu z določili Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1). Dovoljujem tudi javno objavljane slikovnega, video in zvočnega materiala, ki prikazuje dejavnost ustanove in vsebuje moje posnetke.

Kraj in datum:

Podpis: Podpis:

PRISTOPNA IZJAVA – PODPORA ŠTEVILČNEJŠIM DRUŽINAM

Želim podpirati dejavnosti ANINEGA SKLADA

Ime in priimek _____

Naslov _____

Tel. št. _____ El. naslov _____

PRISPEVAL BOM

1 x 2 x 3 x ali letno (ustrezno označi)

Glede na vašo odločitev vam bomo pošiljali položnice mesečno, dvomesečno, trimesečno ali polletno. Možno je nakazati tudi enkratni prispevek brez pristopne izjave.

Vašo pripravljenost pomagati nam sporočite na naslov: anin.sklad@rkc.si ali po pošti: Ustanova Anin sklad, Poljanska cesta 6, 1000 Ljubljana.

Read more: [https://www.zakonci.net/molitve/molitev-za-druzine-zakonca-starsa-otroke-/](https://www.zakonci.net/molitve/molitev-za-druzine-zakonca-starsa-otroke/)
Vir: www.zakonci.net/products/molitev-za-druzino/

Molitev za družine

**GOSPOD BOG,
BLAGOSLOVI NAŠ DOM.
NAJ BO KRAJ TVOJEGA MIRU.
NAJ V NJEM NE VLADA SOVRAŠTVO,
AMPAK LJUBEZEN,
NAJ V NJEM NE BO NESLOGE,
TEMVEČ EDINOST.
NAMESTO UŽALJENOSTI IN KRIVICE
NAJ BO V NJEM ODPUŠČANJE.
ZMOTA NAJ SE UMAKNE RESNICI,
VERA NAJ PREMAGA DVOM.
V NJEM NAJ NE BO TESNOBE, AMPAK UPANJE,
NAJ NE BO TEME GREHA, AMPAK LUČ TVOJE MILOSTI,
NAJ NE BO ŽALOSTI, AMPAK VESELJE.
NAJ NE BO BOLEZNI,
TEMVEČ DUŠNO IN TELESNO ZDRAVJE.
TVOJ BLAGOSLOV NAJ NAS SPREMLJA
NA POTI V TVOJ NEBEŠKI DOM.
AMEN.**

NAPOVEDNIK ZA LETO 2024

Sobota, 27. aprila 2024

Pomladansko srečanje družin
Pri Salezijancih v Celju

14.-20. julija 2024

Duhovno počitniški teden a družine
v Kančevcih

Sobota, 27. julija 2024

Romanje družin na Brezje

Ustanova Anin sklad

